

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3108207023
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3108207023.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v spore žalobcov:

1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XXX, E., štátny občan SR, 2/ A. B. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XXX, E., štátny občan SR, zastúpený F. F. G., trvale bytom H. XX/X, E. proti žalovaným:

1/ H. I., J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. A. D. XX, E., štátny občan SR, 2/ K. H., J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. L. H. D. XX, E. štátny, občan SR, 3/ L. M., J. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Ul. C. XXX/XXX, E. štátny, občan SR,

4/ N. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. C. XXX/XXX, E., štátny občan SR, 9a/ N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. A. XXX/XX, E.,

9b/ F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. A. XXX/XX, E.,

10/ F. I., J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. A. A. D.XX, E., štátny občan, 11/ O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. E. XXXX/XX, E., 12/ O. M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom C. XXX/X, E., štátny občan SR, 13/ O. M. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom

G. A. I. D. XX, XXX XX E., štátny občan SR, 14/ O. P. Q.,

nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. A. A. D.XX, E., štátny občan SR, žalovaní 1/, 2/, 4/, 10/, 11/, 12/, 13/ zastúpení K. J. K., Slovenský zväz záhradkárov Základná organizácia 15-71, Trenčín - Kubra a žalovaným 14/ O. P. Q.,

o vypratanie nehnuteľností a iné, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 18C/77/2008-608 zo dňa 16. júna 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 9a/, 9b/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/ priznáva voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali, aby: 1/ súd uložil povinnosť žalovaným 1/, 2/ vypratať pozemok registra C parc. č. XXXX/X záhrady o výmere 63 m2, zapísaný na LV XXXX k.ú. C., pozemok registra C parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 57 m2 zapísaný na LV XXXX k.ú. C., a pozemok registra E parc. č. XXXX orná pôda o výmere 576 m2 zapísaný na LV XXXX k.ú. C., 2/ aby súd uložil povinnosť žalovaným 3/, 4/ vypratať pozemok registra C parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 57 m2 zapísaný na LV XXXX k.ú. C., a pozemok registra E parc. č. XXXX orná pôda o výmere 576 m2 k.ú. C. zapísaný na LV XXXX k.ú. C., 3/ aby súd uložil povinnosť žalovaným 5/ F. C., 6/ R. C. vypratať pozemok registra E parc. č. XXXX orná pôda o výmere 576 m2 k.ú. C. zapísaný na LV XXXX k.ú. C., pozemok registra E parc. č. XXXX orná pôda o výmere 2 m2 k.ú. C. zapísaný na

LV XXXX k.ú. C., 4/ aby súd uložil povinnosť žalovaným 7/ A. J., 8/ S. J. vypratať pozemok registra E parc. č. XXXX orná pôda o výmere 576 m² k.ú. C. zapísaný na LV XXXX k.ú. C., pozemok registra E parc. č. XXXX orná pôda o výmere 2 m² k.ú. C. zapísaný na LV XXXX k.ú. C., 5/ aby súd uložil povinnosť žalovanému 9/ P. I. a žalovanej 10/ vypratať pozemok registra E parc. č. XXXX orná pôda o výmere 576 m² zapísaný na LV XXXX k.ú. C., pozemok registra E parc. č. XXXX orná pôda o výmere 2 m² zapísaný na LV XXXX k.ú. C., a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej sa žalobcovia domáhali, 6/ aby súd uložil povinnosť žalovaným 7/, 8/ odstrániť na vlastné náklady murovaný skleník z pozemku registra E parc. č. XXXX k.ú. C. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej sa domáhali, 7/ aby súd uložil povinnosť žalovanej 11/ N. K. vypratať pozemok registra E parc. č. XXXX k.ú. C. a pozemok registra E parc. č. XXXX k.ú. C., odstrániť na vlastné náklady murovaný skleník postavený na pozemku parc. registra E č. XXXX, k.ú. C., v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovia sa domáhali aj 8/ uloženia povinnosti žalovaným 1/ až 14/ akýmkoľvek spôsobom nezasahovať do výkonu vlastníckych práv žalobcu 1/ k pozemkom parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 57 m², parc. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 57 m², zapísaným na LV č. XXXX k.ú. C., žalobcu 2/ k pozemkom parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 50 m², parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 206 m², parc. č. XXXX/X ostatné plochy o výmere 7 m², parc. č. XXXX/X záhrady o výmere 8 m², parc. č. XXXX/X ostatné plochy o výmere 6 m², registra E a to: parc. č. XXXX orná pôda o výmere 576 m² parc. č. XXXX orná pôda o výmere 2 m², parc. č. XXXX trvalé trávnaté porasty o výmere 226 m², zapísaným na LV č. XXXX k.ú. C., parc. č. XXXX/X záhrady o výmere 186 m², parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 16 m², parc. č. XXXX/X ostatné plochy o výmere 6 m², zapísaným na LV č. XXXX k.ú. C., parc. č. XXXX/X záhrady o výmere 63 m², zapísanému na LV č. XXXX k.ú. C., a to najmä vstupovaním na pozemky, vykonávaním zemných prác, sadením, úpravou terénu na pozemkoch, prechádzaním k vodnému zdroju cez pozemky žalobcov. Žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 9a/, 9b/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/ priznal voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka domáhajú ochrany vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré sú zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX N. D. XXXX katastrálne územie C.. Žiadali, aby súd žalovaným uložil povinnosť vypratať pozemky (parc. reg. „C“ č. XXXX/X, D. XXXX/XX, parc. reg. „E“ č. XXXX, D. XXXX) a uložiť žalovaným povinnosť akýmkoľvek spôsobom nezasahovať do výkonu vlastníckych práv žalobcov 1/, 2/, a to najmä vstupovaním na pozemky vyšpecifikované v žalobe, vykonávaním zemných prác, sadením, úpravou terénu na pozemkoch, prechádzaním k vodnému zdroju cez pozemky žalobcov. Žalobu odôvodňovali tým, že žalovaní pozemky užívajú neoprávnene, nemajú žiaden právny dôvod na ich užívanie, čím zasahujú do vlastníckeho práva žalobcov. Pre úspech v konaní mali žalobcovia preukázať, že im patrí vlastnícke právo k pozemkom, resp. iné právo, ktoré ich oprávňuje držať pozemky a že žalovaní neoprávnene pozemky zadržávajú, užívajú, či inak neoprávnene zasahujú do vlastníckeho práva k nim (R 65/1972). Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie C. bolo preukázané, že parc. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 57 m², č. XXXX/XX o výmere 5 m² sú tam evidované ako výlučné vlastníctvo žalobcu 2/, ktorý je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa ochrany vlastníckeho práva k nim v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie C. bolo preukázané, že výlučným vlastníkom pozemkov parc. reg. „C“ č. XXXX/X o výmere 238 m², č. XXXX/X o výmere 63 m², č. XXXX/X o výmere 167 m², č. XXXX/X o výmere 8 m², č. XXXX/XX o výmere 206 m², č. XXXX/XX o výmere 16 m², č. XXXX/X o výmere 6 m², č. XXXX/X o výmere 6 m², č. XXXX/X o výmere 7 m², a pozemkov parc. reg. „E“ č. XXXX o výmere 2 m², č. XXXX o výmere 226 m² je žalobca 2/, pričom žalobca 1/ má v časti C farchy na uvedenom liste vlastníctva zapísané vecné bremeno spočívajúce v práve bezplatného doživotného užívania týchto parciel (okrem parc. reg. „E“ č. XXXX). Z tvrdení žalobcov v ich písomných vyjadreniach ako aj z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. C. je zrejmé, že žalobca 1/ počas konania previedol vlastnícke právo k parcelám na žalobcu 2/. Aktívna vecná legitímácia v konaní ohľadom parciel zapísaných na LV č. XXXX k.ú. C. patrí žalobcovi 2/ ako vlastníkovi uvedených parciel v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalobcovi 1/ oprávnenie domáhať sa ochrany vlastníckeho práva, t.j. vypratania pozemkov a zákazu rušivých činov na pozemkoch vyplýva v zmysle § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka z toho,

z pôvodnej parcely reg. „E“ č. XXXX k.ú. C.. Hoci žalovaní 1/ až 4/, 10/, pôvodná žalovaná 11/, žalovaní 12/, 13/, 14/ a pôvodný žalovaný 9/ (právny predchodca žalovaných 9a/, 9b/)

v minulosti užívali pozemky parc. č. XXXX/XX N. D. XXXX/XX, ktoré boli vytvorené z parcely reg. „E“ č. XXXX a tvoria v zmysle geometrického plánu č. 10/18 obvod záhradkovej osady, súd žalovaným nemohol uložiť povinnosť vypratať tieto pozemky (odstrániť ich hnutelné veci z pozemkov) ani uložiť povinnosť zdržať sa tých zásahov na pozemkoch ako ich žalobcovia navrhovali v žalobnom petíte. V danom prípade členmi záhradkovej osady Slovenského zväzu záhradkárov č. 15-71 Kubrá Dubník sú žalovaní 1/ až 4/, 10/ až 14/

a pôvodný žalovaný 9/, pôvodná žalovaná 11/ boli členmi záhradkovej osady až do ich smrti, pričom tieto skutočnosti vyplývajú z aktualizácie užívateľov záhradiek vyhotovenej dňa 2.5.2023 Slovenským zväzom záhradkárov, Základná organizácia 15 -71 Trenčín- Kubra ako aj z návrhu na začatie konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z.z. zo dňa 19.3.2001 a jeho príloh (zoznamu členov, ktorý podávajú návrh) a tieto skutočnosti neboli stranou žalobcov spochybňované. Žalovaných 1/ až 4/, 10/ až 14/ potom treba považovať za užívateľov pozemkov v zriadenej záhradkovej osade v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z.z.. Súd mal za preukázané, že uvedená záhradková osada bola riadne zriadená ešte v roku 1980.

Z osadového poriadku záhradkárskej osady C. obsahnutého v administratívnom spise Okresného úradu Trenčín ohľadom konania o vysporiadanie vlastníctva k pozemkom podľa

§ 7 zákona č. 64/1997 Z.z. vyplýva, že záhradková osada vznikla na základe uznesenia členskej schôdze ZO SOZZ v Kubre dňa 29.2.1980. Na základe nájomnej zmluvy zo dňa 20.9.1980 uzatvorenej medzi JRD Opatová nad Váhom a Základnou organizáciou Slovenského zväzu ovocinárov a záhradkárov Trenčín bola záhradkovej osade Trenčín - Kubrá daná do užívania za dojednanú odplatu poľnohospodárka pôda - pozemky

parc. č. XXXX, D. XXXX, D. XXXX/X, D. XXXX/X, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX N. D. XXXX v k.ú. C. spolu o výmere 1,185 ha, ku ktorým pozemkom malo menované družstvo právo družstevného užívania. Z obsahu nájomnej zmluvy vyplýva, že pôda bola prenechaná do dočasného užívania na záhradkársku činnosť, vrátane vybudovania záhradných chatiek. Na nájomnej zmluve sa nachádza aj odtlačok úradnej pečiatky Okresnej poľnohospodárskej správy v Trenčíne s podpisom a nájomná zmluva bola schválená rozhodnutím ONV, odbor poľnohospodárstva, vodného a lesného hospodárstva v Trenčíne č.j.: OPLVH - 2838/1980 - práv. zo dňa 10.11.1980. Príslušný správny orgán schválil teda nájomnú zmluvu podľa ustanovenia § 9 zákona č. 123/1975 Zb.

o užívaní pôdy a iného poľnohospodárskeho majetku na zabezpečenie výroby. V nájomnej zmluve sú uvedené jej podstatné náležitosti, t.j. predmet nájmu, doba nájmu a spôsob dočasného užívania. Boli tak splnené podmienky vtedy platného a účinného ustanovenia § 9 zákona č. 123/1975 Zb., ktoré boli vyžadované pre vznik právneho vzťahu z dočasného užívania pôdy (ktorý vzťah bol následnými právnymi predpismi transformovaný na nájomný vzťah). Pre vznik uvedenej záhradkovej osady nebola podstatná jej registrácia na Ministerstve vnútra SR podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, pretože záhradková

osada vznikla ešte pred platnosťou a účinnosťou tohto zákona a v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo 82/2010 zo dňa 23.6.2010 pojem záhradková osada uvedený v zákone č. 229/1991 Zb. je možné vykladať v zmysle uvedeného zákona len podľa právnych predpisov účinných v čase, keď táto mala byť zriadená. Územným rozhodnutím

č. OÚPá 2654/394/81-Ka/41 vydaného dňa 10.11.1980 MNV odborom územného plánovania a architektúry v Trenčíne zo dňa 10.8.1981 bolo vyňaté územie v rozsahu parciel uvedených

v nájomnej zmluve zo dňa 20.9.1980 pre potreby Záhradkovej osady E. - C. - L. a stanovené základné podmienky pre výsadbu a výstavbu komunikácií, chatiek

a iných objektov v areáli záhradkovej osady. Záhradkovú osadu C. L. treba považovať za zriadenú záhradkovú osadu v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z., podľa ktorého ustanovenia sa zriadenou záhradkovou osadou rozumie záhradková osada zriadená do 24.6.1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi Slovenským zväzom záhradkárov alebo jeho organizačnou zložkou (ďalej len "záhradkárska organizácia"), alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou, ktorá k pozemku mala právo družstevného užívania. Následne bol medzi JRD Opatová nad Váhom a Základnou organizáciou Slovenského zväzu ovocinárov a záhradkárov Trenčín Kubrá uzatvorený dodatok č. 1 k nájomnej zmluve dňa 30.9.1989, ktorým sa nájomný vzťah predĺžil do 30.9.2000. Žalobcovia nepreukázali svoje tvrdenia, že za JRD Opatová nad Váhom mali nájomnú zmluvu a dodatok k nej podpísať dvaja členovia predstavenstva. Na nájomnej zmluve sa v záhlaví uvádza, že JRD Opatová nad Váhom je zastúpené

O. F. I. a N. C., členom predstavenstva a v kolónke pre podpis za odovzdávajúcu organizáciu sa nachádza jeden nečitateľný podpis. Podľa ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodárskeho zákonníka účinného v čase podpisu nájomnej zmluvy a dodatku k nej, ak je štatutárny orgán socialistickej organizácie kolektívny, organizačné predpisy určujú, akým spôsobom koná navonok. Žalobcovia nenavrhlí vykonať dokazovanie, ktorým by bolo preukázané, že organizačným predpisom účinným ku dňu uzavretia nájomnej zmluvy a dodatku k nej bol stanovený spôsob konania tejto socialistickej organizácie navonok tak, že zmluvy musia podpisovať dvaja členovia predstavenstva. Ďalej treba poukázať na to, že Krajský súd v Trenčíne v rozsudku 13S 41/2008 zo dňa 14.5.2014 vyhodnotil ako nedôvodné tvrdenia žalobcov o neplatnosti nájomnej zmluvy pre nedostatok podpisu jedného zo zástupcov prenajímateľa s odôvodnením, že nájomná zmluva bola akceptovaná a schválená v zmysle vtedy platných predpisov príslušným správnym orgánom

a tento záver považoval za správny aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1Sžr 92/2014 zo dňa 1.12.2016, v ktorom odkázal na ustanovenie § 135 ods. 2 veta druhá O.s.p., t.j. na viazanosť vydaným rozhodnutím. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1Sžr 92/2014 zo dňa 1.12.2016 posúdil námietky žalobcov ako nedôvodné a konštatoval, že predmetná záhradková osada riadne vznikla a že nájomná zmluva zo dňa 20.9.1980 je platná. Najvyšší súd SR

v uvedenom rozsudku tiež vyhodnotil ako neoprávnenú námietku žalobcov, o tom, že nájomnú zmluvu mal za nájomcu uzavrieť iný, resp. neoprávnený subjekt, keď Najvyšší súd SR konštatoval, že síce v záhlaví nájomnej zmluvy je nájomca označený ako ZO Slovenského ovocinárskeho zväzu, v zast. F. B., no podľa odtlačku pečiatky na tretej strane zmluvy sa jednalo o základnú organizáciu Slovenského zväzu záhradkárov podľa vtedy platného organizačného usporiadania. Súd musel brať zreteľ aj na závery tohto judikátu Najvyššieho súdu SR, keďže ide o najvyššiu súdnu autoritu a je nutné v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP zaistiť dodržanie princípu právnej istoty. K právnemu režimu pozemkov, na ktorých boli zriadené záhradkové osady sa vyjadril Ústavný súd SR v náleze PL ÚS 17/00 zo dňa 30.5.2001. V ňom Ústavný súd SR uviedol, že či už šlo o pozemky, ktoré podliehajú reštitúcii (došlo k zmene vlastníka pozemku na štát) alebo šlo o pozemky, ktoré nepodliehajú reštitúcii (vlastník pozemku ostal zachovaný), treba na nich aplikovať inštitút dočasného zákonného nájmu s možnosťou jeho výpovede v zmysle štvrtej časti zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. zanikli účinnosťou tohto zákona, t.j. k 24.6.1991 doterajšie užívacie vzťahy, t.j. aj vzťahy založené nájomnou zmluvou zo dňa 20.9.1980 v znení jej dodatku č. 1 a podľa § 22 ods. 2, ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. vznikol medzi doterajšími užívateľmi, t.j. jednotlivými žalovanými záhradkármi a vlastníkom pozemkov, na ktorých je zriadená predmetná záhradková osada zákonný nájomný vzťah účinnosťou tohto zákona, t.j. dňom 24.6.1991. Dňa 26.3.1997 nadobudol účinnosť zákon č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov

v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim, ktorý zrušil ustanovenie § 22 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. a v § 3 ods. 1 stanovil, že ak medzi vlastníkom

a užívateľom pozemku nebola uzavretá nájomná zmluva podľa osobitného predpisu, a to podľa nariadenia vlády SR č. 208/1994 Z.z. o nájme poľnohospodárskych a lesných nehnuteľností a o nájme poľnohospodárskeho podniku, vznikne medzi nimi dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona nájomný vzťah. Keďže uzatvorenie takejto zmluvy nebolo stranami v konaní tvrdené, súd dospel k záveru, že medzi vlastními pozemkov

a užívateľmi pozemkov vznikol zo zákona nájomný vzťah, ktorý mohol vlastník pozemku vypovedať z dôvodov uvedených v zákone (§ 3 ods. 2 písm. a/ až d/ zákona č. 64/1997 Z.z.) do začatia konania podľa § 7 zákon č. 64/1997 Z.z., k 1. októbru bežného roku. Tento zákonom založený nájomný vzťah medzi žalobcom 2/ ako vlastníkom pozemkov

a žalovanými 1/ až 4/, 10/, 12/, 13/, 14/ trvá naďalej. Nebolo totiž žiadnou sporovou stranou tvrdené ani preukazované, že by došlo k výpovedi nájomného vzťahu. Podľa § 680 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že ak dôjde k zmene vlastníctva k prenajatej nehnuteľnej veci, vstupuje nadobúdateľ do právneho postavenia prenajímateľa a preto prípadná zmena v osobe vlastníka pozemkov nemá vplyv na trvanie nájomného vzťahu. Smrťou žalovaného 9/ síce jeho členstvo v predmetnej záhradkovej osade podľa § 5 ods. 4 písm. d/ Stanov Slovenského zväzu záhradkárov zaniklo, no nájomný vzťah k pozemku ostal zachovaný v prospech žalovanej 10/ aj po smrti žalovaného 9/, keďže pozemok bol záhradkovou osadou pridelený do spoločného užívania pôvodnému žalovanému 9/ a jeho manželke žalovanej 10/, čo vyplýva aj zo zoznamu užívateľov, ktorí podávajú návrh podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z.z.. Žalobcami nebolo tvrdené, že by pozemky, ktoré sú predmetom žaloby užívali žalovaní 9a/, 9b/, ktorí boli tiež dedičmi žalovaného 9/ a s ktorými súd pokračoval v konaní. Pri existencii zákonného nájomného vzťahu k pozemkom súd nemôže vyhovieť žalobe vlastníka pozemkov, ktorou sa proti nájomcovi domáha vyprataniapozemkov a uloženia zákazu vykonávania činností, ktoré sa bežne realizujú pri užívaní

pozemkov v záhradkovej osade v súlade s ich účelom. Súd dodáva, že ak žalovaní využívali na prístup k vodnému zdroju parcelu reg. „E“ č. XXXX, ktorej vlastníkom je žalobca 2/, boli k tomu oprávnení, pretože aj táto parcela bola zo strany JRD Opatová nad Váhom prenechaná do dočasného užívania záhradkovej osady na základe nájomnej zmluvy zo dňa 20.9.1980 a aj k nej teda vznikol neskôr zo zákona nájomný vzťah medzi vlastníkom pozemku a užívateľmi. Nájomný vzťah k pozemku prideleného pôvodnej žalovanej 11/ ako členke ZO Kubrá Dubník zanikol jej úmrtím dňa X.XX.XXXX, kedy zaniklo aj jej členstvo v predmetnej záhradkárskej organizácii podľa § 5 ods. 4 písm. d/ Stanov Slovenského zväzu záhradkárov. Hoci sa novou členkou predmetnej záhradkárskej organizácie stala žalovaná 11/ ako dcéra, teda dedička pôvodnej žalovanej 11/, zákonný nájomný vzťah k pridelenému pozemku na ňu neprešiel, pretože takýto následok nestanovuje zákon. Keďže v roku 2008 bolo oplotenie posunuté do areálu záhradkovej osady, a žalovaná 11/ ako dedička po zomrelej pôvodnej žalovanej 11/ sa členkou a užívateľkou stala až po smrti matky a žalovaní záhradkári užívajú od roku 2008 až doteraz len pozemky v oplotenom areáli záhradkovej osady, pričom ako už bolo uvedené žiaden z pozemkov, ktorý je predmetom žaloby sa nenachádza v tomto oplotenom areáli záhradkovej osady, je zrejmé, že ani žalovaná 11/ nikdy neužívala a ani neužíva žiadnu z parcel, ktoré sú predmetom žaloby. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že predmetom nájomnej zmluvy zo dňa 20.9.1980 nikdy nebola parcela reg. „E“ č. XXXX, patriaca aktuálne žalobcovi 2/ a žalovaní protiprávne užívajú túto parcelu, z ktorej boli vytvorené parcely č. XXXX/X, D. XXXX/XX, D. XXXX/X, D. XXXX/X, D. XXXX/X. Je pravda, že uvedená parcela reg. „E“ nebola na základe nájomnej zmluvy zo dňa 20.9.1980 daná do užívania záhradkárskej organizácii, a vo vzťahu k nej nevznikol zo zákona nájomný vzťah. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe na pripojenom geometrickom pláne č. 31/05 zo dňa 22.2.2005 uviedli, že parcela reg. „E“ č. XXXX bola vyňatá z vyporiadania vlastníctva

k pozemkom v konaní pred Okresným úradom Trenčín, ktorá skutočnosť vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr 92/2014 zo dňa 1.12.2016 ako aj z geometrického plánu č. 10/18 zo dňa 23.1.2018. Z mapy zadováženej z internetového mapového klienta ZBGIS a z geometrického plánu č. 10/18 zo dňa 23.1.2018 je zrejmé, že všetky parcely, ktoré boli vytvorené z parcely reg. „E“ č. XXXX sa nachádzajú mimo oploteného areálu záhradkovej osady južne od nej, a tieto parcely mimo areálu osady žalovaní podľa ich tvrdenia neužívajú. Nakoľko žalovaní užívajú len pozemky v oplotenom areáli osady, ohľadom ktorých majú záujem o vyporiadanie vlastníctva k nim v prebiehajúcom správnom konaní, nehrozí opakovanie situácie, že žalovaní budú užívať parcely, ktoré boli vytvorené z parcely reg. „E“ č. XXXX, keďže tie sú vyňaté z vyporiadania vlastníctva a žalovaní ani netvrdili žiadne právo, ktoré by ich oprávňovalo na ich užívanie. Keďže súd nemal preukázané, že by žalovaní neoprávnene užívali pozemky, ktoré sú predmetom tejto žaloby o ochranu vlastníckeho práva alebo že by žalovaní iným spôsobom neoprávnene zasahovali do vlastníckeho práva k týmto pozemkom, súd musel žalobu ako nedôvodnú výkonom I. zamietnuť. Súd nevykonal dokazovanie v zmysle návrhu žalobcov výsluchom svedkýň K. F. G., O. U. V., zamestnancov Okresného úradu Trenčín, PLO, svedkyne F. S. A., zamestnankyne Okresného úradu Trenčín, odboru opravných prostriedkov, pretože skutočnosti, ktoré mali byť výsluchom týchto svedkov preukázané, a síce, prečo sú do konania o vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v zmysle § 7 zákona č. 64/1997 Z.z. zahrnuté pozemky, na ktorých záhradné chatky a trvalé porasty odkúpil žalobca 2/, K. C. B., K. G. H. nebolo potrebné zisťovať

v tomto súdnom konaní, keďže nemajú žiaden význam pre posúdenie dôvodnosti žalobného nároku na vypratanie pozemkov, teda či žalovaní užívajú pozemky vo vlastníctve žalobcov, či ich užívajú neoprávnene alebo oprávnene na základe nájomného vzťahu. Žalobcovia v ich podaní zo dňa 25.9.2018 navrhli vykonať ohliadku na mieste samom za účelom zistenia faktického a právneho stavu a zistenia, že geometrický plán č. 10/18 zo dňa 23.1.2018 nezodpovedá právnomu a užívaciemu stavu. Súd tento dôkaz nevykonal z dôvodu hospodárnosti konania, keďže k overeniu správnosti uvedeného geometrického plánu by ohliadka súdom na mieste samom nijako neprispela, nakoľko na zameranie nehnuteľností tvoriacich areál záhradkovej osady sú potrebné odborné znalosti, ktorými disponuje len znalec geodet. Žalobcovia v ich podaní zo dňa 25.9.2018 voči geometrickému plánu č. 10/18 konkrétne namietali to, že v geometrickom pláne č. 10/18 sú do vyporiadania podľa zákona č. 64/1997 Z.z. zahrnuté aj parcely, ktoré záhradkári neužívajú, pretože žalobca 2/ a ďalšie dve fyzické osoby odkúpili od niektorých záhradkárov záhradné chatky a trvalé porasty na niektorých pozemkoch a žalovaní tie pozemky nemajú v držbe. Ohliadku na preukázanie týchto tvrdení žalobcov nebolo potrebné vykonať, pretože žalovaná strana tieto ich tvrdenia nespochybovala a žalovaný 14/ v rámci jeho výsluchu potvrdil, že šiesti záhradkári predali chatky žalobcom, a teda tieto tvrdenia neboli medzi stranami sporné. Rovnako tak nebolo medzi stranami sporné, že hoci sú parcely č. XXXX/XX N. D. XXXX/XX zahrnuté v geometrickom pláne č. 10/18 zo dňa 23.1.2018 do vyporiadania, žalovaní tieto

pozemky neužívajú od roku 2008, kedy strana žalobcov plot posunula dovnútra areálu záhradkovej osady. Užívaci stav pozemkov bol teda v konaní ustálený v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie o žalobnom nároku. Súd nevykonal v zmysle návrhu žalobcov zo dňa 19.4.2023 ani dokazovanie oboznámením listín z administratívneho spisu v tom smere, aby bolo zistené, aká výmera pozemkov z areálu záhradkovej osady v zmysle nájomnej zmluvy zo dňa 20.9.1980 už nespadá do vyporiadania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z.z. z dôvodu, že chatky a trvalé porasty na niektorých pozemkoch boli prevedené do vlastníctva žalobcu 2/, K. C. B., K. G. H., a či účastníci konania tvoria nadpolovičnú väčšinu všetkých záhradkárov. Posúdenie toho, či záhradkári spĺňajú podmienky pre správne konanie podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. (či účastníci konania ako navrhovatelia, ktorí podávali návrh podľa § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. tvoria nadpolovičnú väčšinu všetkých záhradkárov a či súčasní účastníci konania, ktorí podávali návrh podľa § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. stále užívajú nadpolovičnú výmeru pozemkov z celkovej výmery podľa nájomnej zmluvy s JRD t.j. z výmery 10185 m²) a či malo byť konanie správnym orgánom zastavené patrí do právomoci správneho orgánu. Či predmetné správne konanie v zmysle § 7 zákona č. 64/1997 Z.z. je vedené v súlade s príslušnými právnymi predpismi sú príslušné preskúmať správne súdy, čo sa aj deje, ako vyplýva z veľkého množstva rozhodnutí vydaných Krajským súdom v Trenčíne a Najvyšším súdom SR, ktoré rozhodnutia boli súdu predložené Okresným úradom Trenčín. Skúmanie uvedených otázok nie je predmetom tohto súdneho konania. Pre potreby tohto konania o vypratanie stačilo, že súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaní neužívajú pozemky žalobcov, ktoré sú predmetom žaloby a že časť z týchto pozemkov žalobcov žalovaní v minulosti (až do posunutia plotu v roku 2008) užívali oprávnené z dôvodu, že medzi vlastníckymi pozemkami a užívateľmi pozemkov (záhradkármi) vznikol nájomný vzťah zo zákona. Súd nevykonal dokazovanie ani oboznámením žalobcom 2/ predložených výpisov z LV č. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX,

D. XXXX, všetko kú. C., keďže z podania žalobcu 2/ zo dňa 15.6.2023 vyplýva, že na uvedených listoch vlastníctva sú zapísané vlastnícke vzťahy k pozemkom, ktoré nie sú predmetom konania. Vykonanie tohto dôkazu by bolo teda nadbytočné. Súd nevykonal dokazovanie v zmysle návrhu žalobcu 2/ ani oboznámením plnomocenstva zo dňa 18.7.2022, ktorým užívatelia splnomocnili K. J. K. na ich zastupovanie pred Okresným úradom Trenčín, nakoľko tento dôkaz pre účely súdneho konania nebol potrebný a súd neoboznámil ani aktualizáciu obvodu záhradiek zo dňa 22.8.2022 adresovanú Okresnému úradu Trenčín, keďže súd oboznámil aktualizáciu užívateľov záhradiek vyhotovenej dňa 2.5.2023 Slovenským zväzom záhradkárov, Základná organizácia 15 -71 Trenčín- Kubra, ktorá bola obsahovo totožná a postačujúca pre potreby súdneho konania. Súd neoboznámil ani uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C 368/2010 zo dňa 28.3.2019, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Co 54/2019 zo dňa 31.3.2020, uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C 368/2010 zo dňa 23.5.2022, ktoré súdu predložil žalobca 2/ s jeho podaním zo dňa 15.6.2023, pretože týmito rozhodnutiami bolo rozhodnuté o procesnom nástupníctve po zomrelých sporových stranách v inom súdnom konaní, a nebolo ich potrebné vykonať ako dôkaz v tomto súdnom konaní. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, §262 ods. 1,2 CSP. Pretože bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, súd za použitia zásady úspechu vyslovil, že úspešní žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/, 9a/, 9b/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/ majú proti žalobcom 1/, 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/, 2/, ktorí namietali odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP a navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedli, že súd prvej inštancie nevykonal nimi navrhnuté dôkazy, čím došlo

k porušeniu ich ústavného základného práva v zložke práva žalobcov realizovať ústavné a zákonné právo na dôkaz, pozostávajúce z práva na vykonanie dôkazov, ktoré žalobca nemá vo svojej faktickej moci a z práva na predloženie dôkazu súdu a žiadania ich vykonania na pojednávaní, práva vyjadriť sa ku každému vykonanému dôkazu, práva navrhnúť vykonanie dôkazov, ktorých potreba vykonania vzišla z doterajšieho súdneho konania. Keďže súd prvej inštancie nevykonal žalobcami navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo viedlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a zamietnutiu žaloby. Z hľadiska hospodárnosti konania nebol daný zákonný dôvod, aby súd uznesením pred vydaním rozsudku nepripustil zmenu žaloby vo zvyšnej

časti v zmysle podania žalobcu 2/ zo dňa 06.06.2023 a 15.06.2023 a nepripustil, aby do konania na stranu žalobcov pristúpili K. C. B. a K. K. G. H.

a na strane žalovaných pristúpili K. K. P., O. A. Q., W. K., K. J. K., K. F. V., K. K. M.,

K. F. A., O. M. D., X. P., K. H., C. K., V. L.. Z dôkazov navrhnutých žalobcami by po ich vykonaní súdom prvej inštancie vyplynuli skutkové zistenia neoprávneného užívania pozemkov vo vlastníctve žalobcov aj ďalších vlastníkov pozemkov, ktorých súd do konania nepribral a nepripustil zmenu žalobného petitu. Z dôkazov, navrhnutých žalobcami, by vyplynuli najdôležitejšie skutkové zistenia potrebné pre správne právne posúdenie, a to, že podľa nájomnej zmluvy zo dňa 20.09.1980 bol nájomný vzťah dohodnutý do 30.09.1995. Podľa dodatku č.1 zo dňa 30.09.1989 k nájomnej zmluve bol nájomný vzťah predĺžený do 30.09.2000. Návrh na začatie konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Zz. bol podaný 21.03.2001, teda 5 mesiacov a 21 dní po skončení nájomného vzťahu medzi prenajímateľom JRD Opatová a základnou organizáciou Slovenského ovocinárskeho zväzu ako nájomcom. Zánikom hlavného nájomného vzťahu dňom 01.10.2000 zanikol aj odvodený užívateľský vzťah, medzi základnou organizáciou Slovenského ovocinárskeho zväzu a záhradkárov z titulu pridelenia záhradky do užívania konkrétnemu záhradkárovi. Z dôkazov, a to z nájomnej zmluvy zo dňa 20.09.1980 v znení jej dodatku zo dňa 30.09.1989 a z výpisu registra združení by vyplynuli skutkové zistenia, že nájomnú zmluvu uzavrela na strane nájomcu základná organizácia Slovenského ovocinárskeho zväzu a Slovenský zväz záhradkárov vznikol až 29.06.1990, a teda Základná organizácia č. 15 - 71 Kubrá Dubník Slovenského zväzu záhradkárov nebola nikdy nájomcom pozemkov prenajatých Poľnohospodárskym družstvom Opatová ako prenajímateľom nájomcovi - Základná organizácia Slovenského ovocinárskeho zväzu, a teda následne Základná organizácia 15 - 71 Kubrá Dubník Slovenského zväzu záhradkárov nikdy nemohla platným a právne účinným spôsobom prideliť záhradku do užívania záhradkárovi. Nakoniec by z vykonaných dôkazov bolo zistené, že medzi žalobcami ako prenajímateľmi a žalovanými ako záhradkármi nebola uzavretá nájomná zmluva podľa osobitného predpisu a žalovaným nevznikol žiadny nájomný vzťah podľa § 3 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, pretože návrh na začatie konania podľa § 7 zákona bol podaný 5 mesiacov a 21 dní po skončení nájomného vzťahu medzi Poľnohospodárskym družstvom Opatová ako prenajímateľom a nájomcom - Základná organizácia Slovenského ovocinárskeho zväzu.

4. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcov písomne vyjadrili tak, že s ním nesúhlasia. Poukázali na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 13A/41/2008 zo dňa 01.12.2016, v zmysle ktorých, vzhľadom na to, že najvyšší súd považuje záhradkovú osadu za riadne zriadenú, a nájomnú zmluvu za uzavretú v súlade s platnou právnou úpravou, nemožno považovať ďalšie odvolacie námietky žalobcov, týkajúce sa neoprávnenosti užívateľov pozemkov a nesprávnej aplikácie zákona č. 64/1997 Z.z. za právne relevantnú. Nájomná zmluva nemá nič spoločné s právom užívateľov na vysporiadanie záhradok do ich vlastníctva, umožnila iba vznik záhradkovej osady 20.09.1980 a prenajala pozemky do 30.09.2000 záhradkárom. Prijatím zákona č. 64/1997 Z.z. zo dňa 07.02.1997 vznikol medzi vlastníckmi a užívateľmi nájomný vzťah dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona (§ 3 ods. 1). Vzhľadom na to, že užívatelia v súlade s § 7 podali 21.03.2001 návrh na vysporiadanie pozemkov do vlastníctva, je podľa § 3 ods. 5 tento nájomný vzťah nevyvodateľný. Súd prvej inštancie neporušil právo žalobcov na spravodlivý proces, žalobcovia sa na obidve pojednávania nedostavili, súhlasili, aby pojednávanie pokračovalo bez ich prítomnosti. Doplnenie dokazovania, ktorého sa žalobcovia domáhajú, je úplne irelevantné, pretože je založené na nesprávnych úvahách.

5. Žalobcovia sa ďalej písomne vyjadrili podaním zo dňa 04.12.2013 tak, že zotrvali na argumentácii v odvolaní, ktorú v podaní zopakovali.

6. Žalovaní sa vyjadrili podaním zo dňa 18.12.2023 tak, že poukázali na svoje predchádzajúce stanovisko k odvolaniu žalobcov. Neustále opakovanie žalobcov o vzniku Slovenského zväzu záhradkárov a vykonštruované tvrdenie, že Základná organizácia 15 - 71 nebola nikdy nájomcom pozemkov podľa zmluvy zo dňa 20.09.1980, jednoznačne odmietol Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 13S/41/2008 zo dňa 01.12.2016. Neustále opakované obviňovanie zo strany žalobcov pokladajú za účelové, s cieľom naťahovať proces vysporiadania pozemkov. Mali za to, že občan SR nemusí súhlasiť so zákonmi a právoplatnými súdnymi rozhodnutiami, ale musí ich rešpektovať.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

8. Podľa ust. § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcov 1/, 2/ nariaďovať pojednávanie.

9. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Žalobcovia 1/, 2/ vo svojom odvolaní výslovne deklarovali odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Žalobcovia 1/, 2/ v odvolaní taktiež napadli správnosť a zákonnosť uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, a to uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým nebola pripustená zmena žaloby v zmysle podania žalobcu 2/ zo dňa 06.06.2023 a 15.06.2023, nebolo pripustené, aby do konania na stranu žalobcov pristúpili K. C. B., a K. K. G. H., a nebolo pripustené, aby do konania na stranu žalovaných pristúpili K. K. P., O. A. Q., W. K., K. J. K., K. F. V., K. K. M., K. F. A., O. M. D., X. P., K. H., C. K., V. L. (uznesenie č.k. 18C/77/2008-605 zo dňa 16.06.2023, právoplatné dňa 16.08.2023).

15. Odvolací súd konštatuje, že osobitným dôvodom na zrušenie rozhodnutia vo veci samej odvolacím súdom (§ 389 ods. 2 CSP) je úspešné uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 CSP. Ide o situáciu, ak rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo vydanie právoplatného uznesenia procesnej povahy, ktoré je postihnuté niektorou z vád podľa § 365 ods. 1 CSP. Základným zákonným predpokladom pre zrušenie rozhodnutia vo veci samej v takejto situácii je existencia vecnej súvislosti medzi napadnutým rozhodnutím vo veci samej a právoplatným uznesením, o ktorom odvolateľ tvrdí, že je postihnuté niektorou z odvolacích vád; táto vada uznesenia musí mať zároveň vplyv na vecnú správnosť meritórneho rozhodnutia.

16. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr.

vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP predstavuje vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

19. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

20. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

22. Pokiaľ žalobcovia namietajú zákonnosť a správnosť právoplatného uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku č.k. 18C/77/2008-605 zo dňa 16.6.2023, právoplatné dňa 16.8.2023, z dôvodu, že z hľadiska hospodárnosti konania nebol daný dôvod pre vydanie tohto uznesenia (čo do výrokov II, III. a IV.), odvolací súd po preskúmaní veci zistil nasledovné:

23. Pokiaľ ide o nepripustenie zmeny žaloby, odvolací súd zdôrazňuje, že možnosť meniť žalobu v zmysle § 139 CSP nie je absolútna a zákon ju obmedzuje za účelom ochrany žalovanej strany pred nedôvodnými zmenami žaloby, ktoré by sťažili alebo znemožnili jeho obranu a za účelom hospodárnosti konania. V súvislosti s princípom hospodárnosti konania, jedným zo zákonných dôvodov pre nepripustenie zmeny žaloby súdom je v zmysle § 143

ods. 1 CSP predpoklad, že výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. I podľa odbornej právnej teórie „Hospodárnosť možno vidieť aj v tom, že ak výsledky doterajšieho dokazovania nie sú dostatočným predpokladom pre konanie o zmenenej žalobe, zmena predmetu sporu by bola vo vzťahu k doterajšiemu konaniu nehospodárna a mohla by konanie zbytočne predĺžiť. Vtedy je namieste, aby sa účastník domáhal nároku v rozsahu zmeny v novom konaní. Cieľom úpravy je zamedziť zneužitie zmeny žaloby na prietahy konania. Napríklad, ak žalobca predloží zmenu žaloby s novými skutkovými tvrdeniami v pokročilom štádiu konania, súd zmenu žaloby nepripustí na základe ustanovenia § 143 ods. 1, ak výsledky konania nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.“ (GEŠKOVÁ, Katarína. § 143 [Dôvody nepripustenia zmeny žaloby].

In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 574.). Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom i popísaným názorom právnej teórie, keď v rámci súdneho konania, ktoré začalo podaním žaloby dňa 18.3.2008, výrokom II. predmetného uznesenia zo dňa 16.6.2023, t.j. po viac ako 15 rokoch priebehu súdneho konania, nepripustil vo zvyšku zmenu žaloby v zmysle podania žalobcu 2/ zo dňa 6.6.2023 a 15.6.2023 s odôvodnením, že navrhovanou zmenou žaloby sa žalobca 2/ domáhal vypratania ďalších parciel, ktoré

neboli doteraz predmetom konania, ohľadom ktorých nebolo vykonané dokazovanie čo do vlastníckych vzťahov k pozemkom, danosti, či neexistencie oprávnenia užívať pozemky žalovanými a teda výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre konanie o takto zmenenom žalobnom návrhu. Navyiac súd prvej inštancie poznamenal, že nič nebráni žalobcovi 2/ uplatniť si svoj nárok na vypratanie ďalších pozemkov samostatnou žalobou, pretože tento nárok nepodlieha premlčaniu.

24. Čo sa týka výroku III. predmetného uznesenia, ktorým súd prvej inštancie nepripustil, aby do konania na stranu žalobcov pristúpili K. C. B., a K. K. G. H. v zmysle § 79 CSP, odvolací súd má za to, že vzhľadom na fakt, že menované nemajú žiaden vzťah k predmetu konania, keďže nie sú vlastníckymi pozemkov, ktorých vypratania sa domáhajú žalobcovia 1/, 2/ v zmysle pôvodnej žaloby v znení jej pripustenej zmeny (výrok I. predmetného uznesenia), ich pristúpenie by nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti konania a rozhodnutiu súdu prvej inštancie v tejto časti taktiež niet čo vytknúť (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/206/2013 zo dňa 28.4.2014). Je treba podotknúť, že okruh sporových strán by sa v priebehu konania mal meniť iba v nevyhnutnej miere, a práve preto je vstup ďalšej sporovej strany do konania viazaný na schválenie súdom, ktorý pri svojom rozhodovaní musí vychádzať i z hľadiska hospodárnosti konania.

25. Obdobný záver platí i pokiaľ ide o výrok IV. predmetného uznesenia zo dňa 16.6.2023, ktorým súd prvej inštancie nepripustil, aby do konania na stranu žalovaných pristúpili K. K. P., O. A. Q., W. K., K. J. K., K. F. V., K. K. M., K. F. A., O. M. D., X. P., K. H., C. K., V. L.. Konanie v čase realizácie procesného úkonu žalobcov 1/, 2/, ktorým navrhli, aby do konania na strane žalovaných pristúpili uvedené osoby, už prebiehalo 15 rokov, boli vykonané rôzne procesné úkony, vrátane pojednávaní a vykonania dokazovania, pričom by zároveň bolo nutné odročiť pojednávanie, ktoré súd prvej inštancie vytýčil na 16.6.2023.

26. Zhrnúc uvedené, odvolací súd nezistil v konaní existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 CSP, teda že by právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, vykazovalo vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP a zároveň, že by táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Táto odvolacia námietka žalobcov 1/, 2/ teda dôvodná nebola.

27. V rozhodovanej veci odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany, skonštatoval, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a v napadnutom rozsudku sa riadne vysporiadal so skutkovou i právnou argumentáciou strán vznesenou v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, ako aj s jeho právnym posúdením. Prijaté právne závery súd prvej inštancie náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu, vo vzťahu k čomu odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP .

28. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav a dospel k správne mu záveru o tom, že žalobcovia 1/, 2/ v konaní neunesli dôkazné bremeno vo vzťahu k ich tvrdeniu, že by žalovaní neoprávnene užívali pozemky, ktoré sú predmetom tejto žaloby alebo iným spôsobom neoprávnene zasahovali do vlastníckeho práva k týmto pozemkom na úkor žalobcov 1/, 2/. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že členmi záhradkovej osady Slovenského zväzu záhradkárov č. 15-71 Kubrá Dubník sú žalovaní 1/ až 4/, 10/ až 14/. Pôvodný žalovaný 9/ a pôvodná žalovaná 11/ boli členmi záhradkovej osady do ich smrti, čo v konaní ani sporné nebolo. Súd prvej inštancie tiež správne zohľadnil i fakt, že v konaní nebolo zistené, že by pozemky, ktoré sú predmetom žaloby, užívali žalovaní 9a/, 9b/, ako dedičia pôvodne žalovaného 9/, a žalovaná 11/ ako dedička pôvodne žalovanej 11/, s ktorými súd pokračoval v konaní, ktorý záver žalobcovia v odvolaní nenamietali. Ako vyplýva z osadového poriadku záhradkárskej osady Kubrá (administratívny spis OU Trenčín ohľadom konania o vysporiadanie vlastníctva k pozemkom podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z.z.), záhradková osada bola riadne zriadená na základe uznesenia členskej schôdze ZO SOZZ v Kubre dňa 29.2.1980. Na základe nájomnej zmluvy zo dňa 20.9.1980 uzatvorenej medzi JRD Opatová nad Váhom a Základnou organizáciou Slovenského zväzu ovocinárov a záhradkárov Trenčín bola záhradkovej osade Trenčín - Kubrá daná do užívania za dojednanú odplatu poľnohospodárska pôda (pozemky

uzavretá nájomná zmluva podľa osobitného predpisu, a to podľa nariadenia vlády SR č. 208/1994 Z.z. o nájme poľnohospodárskych a lesných nehnuteľností a o nájme poľnohospodárskeho podniku, vznikne medzi nimi dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona nájomný vzťah. Uzatvorenie takejto zmluvy nebolo stranami v konaní tvrdené, čo potvrdili žalobcovia i v odvolaní.

35. Súd prvej inštancie potom správne dospel k záveru, že medzi vlastníkami pozemkov a užívateľmi pozemkov vznikol zo zákona nájomný vzťah, ktorý medzi žalobcom 2/ ako vlastníkom pozemkov a žalovanými 1/ až 4/, 10/, 12/, 13/, 14/ trvá naďalej, pretože v konaní nebolo dokazovaním zistené, že by došlo k výpovedi tohto zákonného nájomného vzťahu do začatia konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z.z. (21.03.2001). Pri existencii zákonného nájomného vzťahu k pozemkom súd prvej inštancie správne uzavrel, že nemôže na základe § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyhovieť žalobe vlastníka pozemkov, ktorou sa proti nájomcovi domáha vypratania pozemkov a uloženia zákazu vykonávania činností, ktoré sa bežne realizujú pri užívaní pozemkov v záhradkovej osade v súlade s ich účelom. Pokiaľ ide o parcelu reg. „E“ č. XXXX, z ktorej boli vytvorené parcely č. XXXX/X, D. XXXX/XX, D. XXXX/X, D. XXXX/X, D. XXXX/X, ktorú majú podľa žaloby žalovaní protiprávne užívať, táto nebola na základe nájomnej zmluvy zo dňa 20.9.1980 daná do užívania záhradkárskej organizácii, a vo vzťahu k nej nevznikol zo zákona nájomný vzťah. Parcela reg. „E“ č. XXXX bola vyňatá z vyporiadania vlastníctva k pozemkom v konaní pred Okresným úradom Trenčín (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr 92/2014 zo dňa 1.12.2016, geometrický plán č. 10/18 zo dňa 23.1.2018). Súd prvej inštancie listinnými dôkazmi zistil, že všetky parcely, ktoré boli vytvorené z parcely reg. „E“ č. XXXX sa nachádzajú mimo oploteného areálu záhradkovej osady, a v konaní pred súdom prvej inštancie ani reálne užívanie týchto parciel žalovanými preukázané nebolo.

36. Na základe všetkých popísaných okolností odvolací súd prisvedčil záveru súdu prvej inštancie o podanej nedôvodnosti žaloby.

37. Pokiaľ žalobcovia 1/, 2/ v odvolaní o.i. namietajú, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie nimi navrhnutými dôkazmi, v dôsledku čoho nedostatočne zistil skutkový stav a následne nesprávne vec právne posúdil, odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí vykonať všetky dôkazy, ktoré navrhne strana sporu. O tom, ktoré dôkazy vykoná, rozhoduje súd. Musí však dbať o to, aby z dokazovania nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodujúcu skutkovú okolnosť významnú pre rozhodnutie. Ak sa súd rozhodne dôkaz nevykonať, musí to zdôvodniť v odôvodnení svojho rozsudku. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t.j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené.

38. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným spôsobom vyjadril k dôvodom zamietnutia žalobcami 1/, 2/ navrhovaných dôkazov, a to v kontexte relevancie týchto dôkazov pre konanie. Je treba mu prisvedčiť, že výsluch svedkýň K. F. G., O. U. V., zamestnancov Okresného úradu Trenčín, PLO, svedkyne F. S. A., zamestnankyne Okresného úradu Trenčín, odboru opravných prostriedkov na zistenie, prečo sú do konania o vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v zmysle § 7 zákona č. 64/1997 Z.z. zahrnuté pozemky, na ktorých záhradné chatky a trvalé porasty odkúpil žalobca 2/, nemá žiaden význam pre predmet tohto súdneho konania. Čo sa týka ohliadky na mieste samom za účelom zistenia faktického a právneho stavu a zistenia, že geometrický plán č. 10/18 zo dňa 23.1.2018 nezodpovedá právnenému a užívaciemu stavu, súd prvej inštancie tento dôkaz odôvodnene nevykonal, nakoľko na zameranie nehnuteľností tvoriacich areál záhradkovej osady sú potrebné odborné znalosti, ktorými súd nedisponuje. Ohliadku nebolo nutné vykonať ani za účelom preukázania skutočností, ktoré medzi stranami sporné neboli. Rovnako súd prvej inštancie správne nevykonal dokazovanie oboznámením listín administratívneho spisu, pretože žalobcami namietané posúdenie toho, či záhradkári spĺňajú podmienky pre správne konanie podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z.; či malo byť konanie správnym orgánom zastavené; či predmetné správne konanie je vedené v súlade s príslušnými právnymi predpismi

patrí do právomoci správneho orgánu, resp. správneho súdu. Súd prvej inštancie pre nadbytočnosť správne nevykonal dokazovanie ani oboznámením žalobcom 2/ predložených výpisov z LV č. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, D. XXXX, kú. C., na ktorých sú zapísané vlastnícke vzťahy k pozemkom, ktoré nie sú predmetom konania; oboznámením plnomocenstva zo dňa 18.7.2022, ktorým užívatelia splnomocnili K. J. K. na ich zastupovanie pred Okresným úradom Trenčín, uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C 368/2010 zo dňa 28.3.2019, uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Co 54/2019 zo dňa 31.3.2020, uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C 368/2010 zo dňa 23.5.2022, ktorými bolo rozhodnuté o procesnom nástupníctve po zomrelých sporových stranách v inom súdnom konaní a aktualizáciou obvodu záhradiek zo dňa 22.8.2022, keďže oboznámil aktualizáciu užívateľov záhradiek vyhotovenú dňa 2.5.2023.

39. Naviac, z hľadiska textu odvolania je zrejmé, že žalobcovia 1/, 2/ sa nedomáhajú ani tak vykonania vyššie popísaných dôkazov (ods. 32 tohto rozsudku), ktoré nešpecifikujú, ako skôr prehodnotenia skutkových zistení a právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie vo vzťahu k nájomnej zmluve v znení jej dodatku č. 1, ktorá ako dôkaz v súdnom konaní vykonaná bola, čo vyplýva z obsahu spisu i z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Hodnotenie dôkazov je však činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Skutkový záver sudcu, vychádzajúci z vykonaných dôkazov je vecou vnútorného postoja (presvedčenia) a myslenia konajúceho sudcu. Odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje, že súčasťou práva na spravodlivý proces nemôže byť právo na to, aby bol účastník pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil práve s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (porov. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010).

40. Záverom odvolací súd dodáva, že písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP i rozhodovacej praxi vyšších súdnych autorít. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (napr.: rozsudok ESĽP vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19.4.1994, č. 16034/90, bod 61). I Ústavný súd SR v tomto smere konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu

je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie sp.zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 3.7.2003). Súd prvej inštancie uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Hodnotenie vykonaných dôkazov obsahuje úvahy súdu prvej inštancie, ktoré majú logickú postupnosť a oporu v skutkových zisteniach. Súd prvej inštancie presne a jasne uviedol, čo považoval v konaní za preukázané a ktoré tvrdenia vyhodnotil ako nepreukázané. Zistený skutkový stav podriadil pod príslušné právne normy, ktoré vo veci aplikoval a túto aplikáciu vyjadril svojim myšlienkovým postupom. Odvolací súd je toho názoru, že formulácie použité súdom prvej inštancie v odôvodnení rozsudku sú určité a zrozumiteľné, odôvodnenie je ako celok presvedčivé a z hľadiska obsahu spĺňa aj kvalitatívnu požiadavku.

41. Na základe popísaných dôvodov odvolací súd odvolanie žalobcov 1/, 2/ nepovažoval za dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

42. Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

47. Keďže žalovaní boli v odvolacom konaní plne úspešní, patrí im podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).